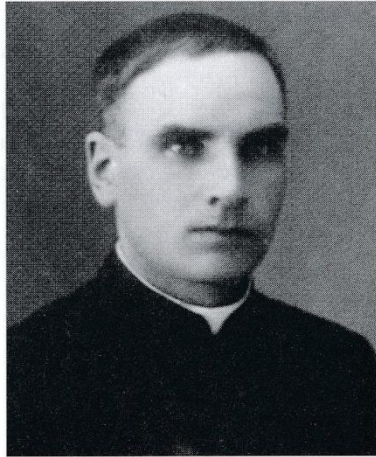


## DOMINIKS PUJATS

(1893–1945)



Dzimis 1893. gada 26. jūlijā Makašānu pagasta Nautrānu draudzē. Līdz 1914. gadam mācījies Rēzeknes Tirdzniecības skolā, no 1914. līdz 1918. gadam studē Pēterpils Garīgajā seminārā. Studijas pabeidza Viļņas Garīgajā seminārā, jo pēc 1917. gada revolūcijas Krievijā Pēterpils Garīgo semināru slēdza. Ordinēts par priesteri 1920. gada 30. maijā Viļņā.

Kalpojis Nautrānos par vikāru, tad Bērzgalē, Varakļānos, Atašienē, Dagdā, Viļākā, Daugavpilī. Bet no 1927. gada 2. septembra ir prāvests Gudeniekos, pēc tam Rušonā un no 1933. gada līdz 1936. gadam dekāns Dagdā. Tālāk ir prāvests Jasmuižā, Vanagos (1937–1939), bet no 1939. gada 1. oktobra līdz 1945. gada 19. novembrim – Atašienē.

Dominiks Pujats bija pazemīgs, dievbijīgs priesteris. Viņa trīs brāļadēli arī kļuva priesteri: Jānis (tagad kardināls), Jāzeps un Onufrijs Pujati.

1941. gadā prāvests gatavoja bērnus pirmajai svētai komūnijai. Viņu vidū bija arī kāda ebreju māte ar saviem trim bērniem, kuriem uz apgērba mugurpusē bija uzšūta dzeltenā Dāvida zvaigzne. Nelaimīgā ģimene pārgāja katolīcībā, bet tas viņus neglāba, lai gan prāvests viņus bija uzņēmis savā pajumtē un nokristījis. Prāvesta cilvēkmīlestība, uzpurēšanās un lielais risks

263

tomēr nelīdzēja. Ģimene – tēvs, māte un visi trīs bērni – tika iznīcināti vienā naktī. Aculiecinieki zināja stāstīt, ka mazie bērni tai apšaušanas naktī salīduši maizes krāsni, bet tikuši aiz kājām izvilkti ārā un nogalināti. Un pie Atašienes veikala bija uzraksts: »Atašiene brīva no židiem«.

Pēc šīs baigās nakts prāvests Dominiks Pujats bija ļoti satraukts, pārdzīvoja smagus brīžus. Gāja valodas, ka prāvestam draud izrēķināšanās no vācu varas iestāžu puses. Tas gan gāja secen, bet prāvests sāka slimot un vairs neatlaba. Viņš nomira 1945. gada 19. novembrī, apbedīts Atašienes kapos.

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 263.- 264. lpp.